

BESLISSING EX ARTIKEL 10.6 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg

**inzake
de heer [klager]**

Per adres: accommodatie zorgaanbieder te Tilburg

tegen:

GGz Breburg/ HIC

Ter zitting vertegenwoordigd door:

De heer [verweerder], zorgverantwoordelijke psychiater

zaaknummer RKC 23-xxx

^^

Algemeen

De commissie ingevolge de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz), heeft in overeenstemming met haar reglement ex. artikel 10.4 lid 2 Wvggz, de klacht van de heer [klager] in behandeling genomen.

De commissie is betreffende de klacht de heer [klager], geboren [datum], tot de volgende beslissing gekomen.

De klacht

De heer [klager] heeft klaagschriften ingediend gedateerd op [dag] resp. [dag] december 2023. Hij klaagt over de besluiten van de zorgverantwoordelijke tot verlening van verplichte zorg in de vorm van beperking van zijn bewegingsvrijheid (klacht 1) dwangmedicatie in de vorm van Cisordinol- Acutard (klacht 2) en beperking van de vrijheid om zijn leven in te richten door inname van communicatie middelen (klacht 3). Tevens klaagt hij over de beoordeling van de zorgverantwoordelijke inhoudende zijn wilsonbekwaamheid (klacht 4), Op [dag] december 2023 heeft de patiëntenvertrouwenspersoon laten weten dat de heer [klager] een schadevergoeding verzoekt.

Ontvankelijkheid

Klager is als cliënt van aangesloten zorgaanbieder GGz Breburg, klachtgerechtigd. Het verzoek tot schadevergoeding betreft art.10.11 van de Wvggz en is ontvankelijk.

De procedure

De commissie heeft per beslissing van [dag] december 2023 afwijzend beslist op het schorsingsverzoek met betrekking tot inname van telefoon en tablet van de heer [klager]. De commissie heeft per schriftelijk verkorte uitspraak van 12 december 2023 haar conclusie

omtrent de ongegrondheid van de klachten aan klager en verweerder medegedeeld.

De hoorzitting

De commissie, bestaande uit mevrouw mr. M. Timmermans, voorzitter, mevrouw K. Delescen, psychiater-lid, en T. de Vos, lid, heeft tijdens de hoorzitting op 11 december 2023, gehoord:

de heer [klager], klager, bijgestaan door mevrouw [pvp], patiëntenvertrouwenspersoon en zijdens de zorgaanbieder

de heer [verweerder], actueel zorgverantwoordelijke, optredend verweerder mede ter vervanging van de zorgverantwoordelijken ten tijde van het nemen van de bestreden besluiten. T.w. de psychiaters [naam 1] en [naam 2].

De heer [klager] laat weten dat zijn klacht over het beperken van de **bewegingsvrijheid** inhoudt dat hij weinig kans heeft om naar buiten te gaan omdat de medewerkers te weinig tijd hebben om hem te begeleiden. Ook begrijpt hij het beleid niet want soms mag hij een hele dag weg met een bevriende collega en de volgende dag maar 2 uur. Verder licht de heer [klager] toe dat hij zich onberispelijk gedraagt en nooit is weggelopen. Als directeur van een bedrijf is hij wel bourgondisch in zijn uitgaven maar hij heeft alle bonnetjes.

Hij heeft geen wens om nu met ontslag te gaan maar wil graag af en toe weg kunnen om alles weer op te bouwen en woonruimte te zoeken.

Betreffende de medicatie zegt de heer [klager] dat hij al 16 jaar in behandeling is bij de GGZ. Zijn onderhoudsdosis Lithium accepteert hij consequent. Hij laat weten moeite te hebben met de wijze waarop Cisordinol- Acutard is voorgeschreven. Dit terwijl hij nooit dwang nodig heeft gehad voor medicatie en zelf [dag] november gevraagd heeft om Acutard. Dat kreeg hij echter niet. Hierdoor bleef zijn spanning oplopen en leidde dat tot escalatie met inzet van de politie en alsnog het verplicht voorschrijven ervan.

De heer [klager] geeft verder een toelichting op zijn voorkeuren over de medicatie en dosering voor de situatie als hij later weer thuis is.

Aangaande de inname van zijn telefoon en tablet licht de heer [klager] toe dat hij die heel beperkt mag gebruiken onder begeleiding van verpleegkundigen. Hij is het niet eens met de stelling dat hij onverantwoorde uitgaven doet door middel van deze communicatiemiddelen. Iedereen heeft een ander idee over wat een groot bedrag is, hij is directeur van een bedrijf en dat zegt genoeg. De heer [klager] zegt uitgaven voor zijn bedrijf te doen met toestemming van de interim directeur. De zorg die geuit wordt voor zijn personeel vindt hij onterecht. De heer [klager] wil graag zijn pasjes terug omdat hij opdracht wil geven om een pand te taxeren. Zijn ex-partner panikeert onnodig en geeft hem geen paswoorden. De heer [klager] acht zich goed in staat om een paar telefoontjes en mailtjes te plegen zonder toestemming. Zijn bedrijf draait momenteel gewoon goed mede door inzet van de interim directeur.

De heer [klager] licht toe dat indien hij in de hoge fase van zijn CSP zou zitten, het passend zou zijn om de sleutels van de auto en de communicatiemiddelen in te nemen. Nu is hij van mening in fase 4 te zitten wat inhoudt dat hij moe is en emotioneel. Dit kan omslaan in depressie; hij weet niet wat het kantelpunt is en wat nu doel is van de behandeling.

Voor wat betreft de **beoordeling van zijn wilsonbekwaamheid**, zegt de heer [klager] dat hij goed weet wat hij doet en alleen de Heer dient. Hij is van mening dat er soms dingen anders gerapporteerd worden dat er met hem is besproken.

Tot slot laat de heer [klager] weten dat hij in principe alleen rust nodig had en het beste was geweest als men hem in Spanje had laten blijven in plaats van zich zorgen maken en hem terug laten komen voor opname. Het verblijf in de EBK heeft uiteindelijk wel rust gebracht.

Mevrouw [pvp] verduidelijkt dat de klacht van de heer [klager] over te weinig bewegingsvrijheid mede komt door het voor hem onduidelijk beleid dat hij soms lang weg kan en soms erg beperkt wordt. Dit terwijl hij steeds op de afgesproken tijd terug komt. Verder brengt mevrouw [pvp] naar voren dat zij zelf op [dag] december heeft gehoord dat er geen Acutard gegeven zou worden als hij in de samenwerking was. Toch ziet zij vervolgens in het schriftelijk besluit van [dag] december wel Acutard staan. De klacht van de heer [klager] is nu dat hij Acutard niet langer nodig heeft omdat hij steeds akkoord gaat met het depot.

Mevrouw [pvp] licht toe dat de heer [klager] van mening is wilsbekwaam te zijn en dat zijn klacht daarover dus in algemene zin over alle bestreden besluiten gaat.

Ook vraagt mevrouw [pvp] aandacht voor het feit dat de heer [klager] normaliter een druk leven heeft als zakenman en hij in de omstandigheden zoals die nu voor hem worden bepaald, zich verveelt.

De heer [verweerder] laat desgevraagd weten dat er inmiddels een zorgmachtiging is aangevraagd en dat de mate van verlof om naar buiten te gaan steeds per dag wordt beoordeeld. Niet alle personen die de heer [klager] aandraagt voor begeleiding hebben zelfde belastcapaciteit en ook hijzelf kan per dag een andere beeld laten zien. Met name onder begeleiding van de betreffende collega kan er best veel toegestaan worden. Voor wat betreft de klacht van de heer [klager] over de Cisordinol-Acutard licht de heer [verweerder] toe dat die werd voorgeschreven door zijn toenmalige zorgverantwoordelijke mevrouw [naam 1] omdat hij in de periode daaraan voorafgaand het reguliere depot weigerde. Wellicht speelde ook mee dat hij toen onder regime van een crisismaatregel werd behandeld waardoor er niet snel langwerkend dwangmedicatie wordt toegediend. Het kan ook van belang zijn geweest tijdens de opbouw van de depotmedicatie. Inmiddels is de Acutard niet langer voorgeschreven; de heer [klager] accepteert zowel het depot als Lithium en het gaat steeds beter.

Voor wat betreft de inname van de telefoon en tablet licht de heer [verweerder] toe dat de heer [klager] nog onvoldoende is gestabiliseerd en er steeds sprake is voor risico op schade met name ook voor zijn bedrijf. Hij belt en mailt naar relaties terwijl hij niet in goeden doen is en riskeert dat hij zijn goede relaties verliest en het bedrijf onherstelbare schade aandoet.

De heer [klager] dreigde ook als gevolg van zijn toestandsbeeld besluiten te nemen die hij wellicht anders niet zou nemen, zoals het verkopen van een pand of grote uitgaven doen. De heer [verweerder] volgt ook het oordeel van voorgaande zorgverantwoordelijken voor wat betreft de wilsonbekwaamheid zoals dit in de bestreden besluiten is verwoord.

Het oordeel van de commissie

Op grond van de ingebrachte stukken zijnde, het klaagschrift, de onderdelen van het patiëntendossier en hetgeen betrokkenen ter zitting hebben verklaard, overweegt de commissie als volgt.

De commissie stelt vast dat de heer [klager] in eerste instantie vanuit een ambulante zorgregime, op vrijwillige basis werd opgenomen doch vanaf [dag] november 2023 werd zijn opname op grond van een (voortgezette) crisismachtiging gecontinueerd en werd verplichte zorg ingezet.

Hij is bij de zorgaanbieder bekend met een bipolaire stemmingsstoornis en langdurig in behandeling. Aanleiding voor de huidige opname is, aldus zijn dossier, een maniform toestandsbeeld.

Uit de verklaringen en nadere toelichtingen van de heer [klager] ter zitting, concludeert de commissie dat hij in concreto wenst te klagen over de beperkte en steeds wisselende **verlofmogelijkheden** (klacht 1), over de wijze waarop besloten is over **Cisordinol –Acutard** (klacht 2), de het beperken van het gebruiken van zijn **communicatie middelen** (klacht 3) en over het feit dat hij door de zorgverantwoordelijke(n) **wilsonbekwaam** wordt geacht (klacht 4).

Ad klacht 1 overweegt de commissie dat zijdens verweerder afdoende duidelijk is gemaakt dat er zorgvuldig wordt gehandeld door dagelijks de gesteldheid van de heer [klager] te beoordelen in relatie tot zijn capaciteit om buiten de instelling te zijn. Daarbij wordt in het geval de begeleider een privé persoon is, mede betrokken of die persoon korter of langere tijd adequaat de begeleiding op zich kan nemen. Hieraan doet niet af dat de commissie begrip heeft voor de onzekerheid die dit steeds opnieuw beoordelen voor de heer [klager] met zich meebrengt en dat hij er de voorkeur aan zou geven om een meer voorspelbaar beleid te voeren.

Ad klacht 2 overweegt de commissie dat de heer [klager] enerzijds verklaart zelf aangedrongen te hebben op het voorschrijven van Cisordinol –Acutard en anderzijds dat hij het niet eens is met het besluit van [dag] december waarbij de zorgverantwoordelijke daartoe besluit, omdat hij dit middel niet meer nodig acht.

De commissie komt tot de conclusie dat er kennelijk sprake is van miscommunicatie nu duidelijk is geworden dat Acutard niet langer wordt toegediend. Hierover zijn betrokkenen het kennelijk eens.

De heer [verweerder] heeft verklaard dat Acutard een tijdelijk aanvulling betrof in de periode van het (her)starten van het langwerkend depot Cisordinol.

De commissie acht het besluit zoals op [dag] december van kracht, niet onrechtmatig of onzorgvuldig nu afdoende gebleken is dat er gegronde redenen aangevoerd konden worden

voor het voorschrijven van genoemde medicatie. Aanvullend overweegt de commissie hierbij dat in het betreffende artikel 8:9 Wvggz –besluit wordt vermeld dat het voorschrijven hiervan in lijn is met zijn eerder opgestelde schriftelijke wilsverklaring en dat met deze middelen eerder goede resultaten zijn behaald.

Ad klacht 3 overweegt de commissie dat ondanks de verklaringen van klager inhoudende dat hij zich bepaalde uitgaven kan veroorloven en goed weet wat hij doet, afdoende aannemelijk is geworden dat ongecontroleerd gebruik van zijn telefoon en/of tablet tot ernstig nadeel kan leiden. De commissie verwijst hierbij naar de argumentatie in het betreffende besluit (*“Het acute gevaar bestaat uit acute maatschappelijke teloorgang doordat u via telefoon en/of tablet aankopen doet voor uw bedrijf die u niet overziet, in problemen komt omdat u via zakenpartners en social media mensen gaat benaderen om zaken voor u te regelen. Op deze wijze berokkend u schade aan uzelf en uw bedrijf, daarbij bent u gekend met het creëren van schade aan uw bedrijf wat impact heeft op uzelf, uw zakenpartners en werknemers. In uw wilsverklaring heeft u aangegeven dat als u ontregelt u snel ontregelt. En dat het voor u belangrijk is dat wat u heeft opgebouwd qua werk, wonen, financiën en relatie, dat u dit niet verliest tijdens deze ontregelingen.”*)

als ook aan de verklaringen ter zitting van de rechtbank door zijn bevriende collega. Deze *“acht het in het belang van betrokkene dat hij zijn medicatie gebruikt en dat hij zo lang hij nog niet stabiel is zijn mobiele telefoon niet voor zakelijke doeleinden kan gebruiken”*. De rechtbank heeft dan ook aanvullend op het verzoek van de officier van justitie “ het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik van communicatiemiddelen” in haar beschikking opgenomen als nodige vorm van zorg.

Ad klacht 4 overweegt de commissie dat klagers motivering zich beperkt tot de stelling (in het klaagschrift) dat de wilsonbekwaamheidsverklaring zich baseert op oude waarnemingen en (ter zitting) dat hij weet dat hij doet.

De commissie stelt vast dat de heer [klager] in tijden van stabiliteit en bijbehorende wilsbekwaamheid schriftelijke verklaringen opstelt waarin hij aangeeft wat voor hem nodig en effectief zal zijn ter behandeling van een manische ontregeling. Daarentegen verzet hij zich nu tegen enkele zorgvormen die door hem als zodanig zijn genoemd hetgeen wijst op een verstoring van zijn bekwaamheid om te beoordelen welke zorg hij nodig heeft om ernstig nadeel te voorkomen.

Verder constateert de commissie dat in de bestreden besluiten steeds de criteria waarlangs de zorgverantwoordelijke tot een oordeel over de wilsbekwaamheid steeds worden genoemd en in het besluit van 29 november 2023 ook aanvullend:

“Er is bij u sprake van sterke concentratie problemen en wijdlopie en versneld in denken wat veroorzaakt wordt door manifforme toestandsbeeld. U komt erg chaotisch, onsamenhangend over en u bent geneigd over alles de discussie aan te gaan, hiermee loopt de spanning bij u hoog op waardoor u uw situatie helemaal niet meer kan overzien. Dit maakt dat u wilsonbekwaam ter zake wordt geacht om goed over uw huidige situatie en behandeling te kunnen beslissen”.

In het besluit van [dag] december 2023 wordt door de zorgverantwoordelijke beargumenteerd:

"Gekeken naar uw eigen wilsverklaring verkeerd u in fase 3, hierin staat beschreven: ik ben onvriendelijk in contact, grenzeloos in gedrag en uitspraken, nog minder slapen en toch niet moe zijn, er is sprake van hyperseksualiteit, geen inzicht hebben in dat het slechter gaat met mij. ik ervaar zaken anders (heb bijvoorbeeld last van versneld denken). Dit maakt dat u op dit moment wilsonbekwaam wordt geacht om te kunnen beslissen over uw situatie daarbij benodigde zorg en interventies".

Met al bovenstaande komt de commissie tot de conclusie dat de geboden verplichte zorg waar de heer [klager] zich over beklagt , voldoet aan de eisen van effectiviteit, proportionaliteit en subsidiariteit. Als ook dat deze zorg wordt gegeven omgeven door de vereiste veiligheidseisen nu de heer [klager] in een klinische omgeving door professionals wordt behandeld.

Voor zover van toepassing, heeft de commissie ook getoetst of de artikel 8:9-besluiten voldoen aan de eisen die in genoemd artikel worden gesteld. Zij constateert dat de besluiten door de zorgverantwoordelijke zijn genomen na overleg met betrokkene en schriftelijk en gemotiveerd zijn opgesteld en uitgereikt . Tevens bevatten deze brieven een oordeel omtrent de wilsbekwaamheid en informatie over de rechten van betrokkene aangaande klachtrecht en recht op ondersteuning door de patiëntenvertrouwenspersoon.

De commissie verklaart alle klachten dan ook ongegrond.

De schadevergoeding

Nu de commissie de klachten van de heer [klager] ongegrond heeft verklaard, is er geen aanleiding om tot schadevergoeding over te gaan.

De beslissing

De klacht van de heer [klager] is ongegrond.

Datum uitspraak : Tilburg, 11 december 2023